

RUGĂCIUNI
CĂTRE
SFÂNTUL IOAN IACOB

RUGĂCIUNE PENTRU CEI APĂSAȚI
DE MULTĂ VREME
DE SINGURĂTATE

Preacuvioase Părinte Ioane, sufletul meu este strivit de mulțimea durerii lăuntrice, iar însingurarea mă strânge ca într-un teasc și stoarce din mine și ultimul strop de vlagă. Iată, vin înaintea feței tale, știind că mult ai râvnit după pustie și însingurare spre a fi numai cu Dumnezeu și a te lăsa deplin cunoscut de către El. Privește cu mărinimia ta către mine și către toți cei ce suferă asemenea și alină inimile tuturor celor ce suspină nemângâiați și nu-și arată lacrimile decât înaintea lui Dumnezeu. Preschimbă-mi tu însingurarea în întâlnire cu Domnul și cu mine însumi ca să-mi trăiesc toate durerile înaintea privirii dumnezeiești și să nu mă mai ascund în frică, socotindu-mă lepădat de Dumnezeu și de oameni.

Vindecă rănila cele din puținătatea dragostei și luminează-mi toate ascunzișurile sufletului ca, sporind în cunoașterea de sine, să mă luminez, apropiindu-mă de acel cuvânt tainic și minunat, prin care Domnul m-a făcut din nimic și m-a adus la viață. Dăruiește-mi a purta măcar un bob al harului dumnezeiesc, pentru ca, dintru puterea sa nemărginită curățându-mă cu totul și luminându-mă, să ies din mocirla îndulcirii de sine

durerile cu bucurii, bunătatea cu răutate, sinceritatea cu vicleșug, prietenii cu dușmăanii, dragostea cu ură și toate deopotrivă se clatină, apoi se clădesc iarăși și iarăși, încât lumea pare un furnicar care vrea să-și ridice până la cer mușuroiul, uitând că întreaga sa alcătuire e dintr-un firav pământ.

Umple duhul meu, Sfinte Ioane, cu tăria cea veșnică pe care o primim prin Tainele Bisericii, ca, împărtășindu-mă din puterea nebiruită a Crucii, să mă înnoiesc cu totul întru lumina Învierii și toată stricăciunea mea să fie înfășurată cu giulgiurile lui Hristos, pentru ca să mă ridic astfel din moarte dimpreună cu El și să primesc darul înfierii celei de Sus. Ascunde inima mea în dumnezeiasca tăcere ca, odihnindu-mă de neputința cuvintelor omenești, să se preamărească și întru mine cuvintele Cuvântului, dăruite nouă în Evanghelie spre a ne descoperi tuturor înțelepciunea dimpreună grăitoare a Celui Ce Este mai înainte și mai presus de toți vecii, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU CEI MĂCINAȚI DE NEÎMPLINIRI ȘI DORURI LĂUNTRICE

Sfinte Părinte Ioane, amărăciunea ce-mi cotropește și-mi robește inima, îmi îngheață toate puterile sufletului și ale trupului și nu știu ce să mai fac sau încotro să o mai apuc. Lacrimile îmi sunt reci și îmi sfârtecă omul lăuntric cu ascuțișul lor, căci iată, suspinul și plânsul meu tainic nu-l pot încredința vreunui om, deoarece n-am găsit pe

în propriile dureri și să încetez a-mi plânga de milă, strămutându-mă în plânsul cel curat, care izvorăște din vederea întunericului despărțirii mele de Domnul, pe care am lucrat-o atât de îndelungat și de stăruitor.

Pecetluiește cu bunătatea și duioșia ta toți pașii vieții mele ca, avându-te tainic împreună-călător, să mă umplu de voieșie și să mă bucur cu acea bucurie care nu se va mai lua de la noi, fiind ea rodită în adâncul inimilor de lucrarea sfințitoare și atotiubitoare a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU CEI CARE SE SIMT PRIBEGI PE ACEST PĂMÂNT ȘI ÎN ACEST VEAC

Dumnezeiescule Părinte Ioane, privirea ta se odihnește în dragostea Duhului Sfânt și ne cuprinde cu bunătate nemăsurată pe toți cei care ne îndreptăm spre tine cugetul inimii. Primește mărturisirea mea și luminează-mă să pot așeza în cuvinte suspinul lăuntric.

Mă bucur de frumusețea lumii, de bunătatea și prietenia oamenilor, de zâmbetul copiilor, de toate darurile firești și-I mulțumesc Domnului pentru ele, dar știu că toate cele văzute se vor sfârși cu moartea și nimic din ceea ce e pământesc nu rămâne nesupus stricăciunii. Un ochi îmi râde și altul îmi plânga, bineștiind că, în fiecare zi, sunt tot mai aproape de mormânt și cunoscând că plecarea din această lume este o slobozire din nestatornicie și povara veacului. Zâmbetele sunt amestecate cu lacrimi aici, pe pământ,